

fru Pia Kjærsgaard, var politisk leder af Fremskridtspartiet i 1991? Og er det ikke korrekt, at Fremskridtspartiet i 1991 stemte ja til den beslutning, som nu er meget vanskelig at lave om, uanset hvad vi i øvrigt gør fra dansk side?

Er det derfor ikke sådan et lidt billigt populistisk kneb at påstå, at man står for en anden politik, når man reelt selv har været medvirkende til den situation, vi står i, netop at det afgiftsfri salg står for fald?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti virkelig er de sande forkæmpere for befolkningens gode humør. Jeg skal ikke blande mig i – som også fru Charlotte Antonsen er inde på – hvor mange af Dansk Folkepartis medlemmer der på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet, sad i Fremskridtspartiets folketingsgruppe. Det vil jeg helt overlade til de to konkurrerende fremskridtspartier.

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Thulesen Dahl om, er: Kan hr. Thulesen Dahl på noget som helst tidspunkt forestille sig, at Dansk Folkeparti under nogen som helst forudsætninger kan gå ind for ophævelsen af det toldfri salg? Kan hr. Thulesen Dahl i sin vildeste fantasi forestille sig, at der kan foreligge en situation, hvor han vil have en anden stilling? For hvis han ikke kan det, er det jo sådan set fuldstændig ligegyldigt med alle de rapporter og analyser og alt muligt, hr. Thulesen Dahl står og efterlyser.

Hr. Thulesen Dahl står jo selv og siger, at han ikke er tilhænger af en harmonisering af afgifterne. Vil det så ikke være sådan, at alle de problemer, som hr. Thulesen Dahl mener eksisterer, vil eksistere i al fremtid? Derfor: Er det ikke et udtryk for, at seriositeten i det her overhovedet ikke er til stede?

Er det ikke sådan, at dette er på niveau med pjecen fra Dansk Duty Free Association, hvori der står som indledning, og jeg citerer:

»Tænk hvor lidt, der skal til for at bevare det gode humør: cigaretter uden skat, en forførende duft uden skattearoma og en flaske spiritus uden afgiftsprocenter. Alt det, der gør rejsen gladere og livet mere herligt at leve.«

Man må så bare ikke håbe, at de pågældende bliver syge og skal på sygehuset eller skal ud at køre på en vej, osv.

Men er det ikke et spørgsmål om at bevare danskernes gode humør, hr. Thulesen Dahl?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet tilbage i 1991 i Folketingets Europaudvalg anbefalede den danske regering at gå ind for at stoppe for det toldfri salg, var begrundelsen jo den, som vi har været inde på flere gange under formiddagens debat, at forudsætningen var, at de danske afgifter skulle sættes ned. Forudsætningen var, at man fik de her ting undersøgt ordentligt og bragt på plads.

Det har man ikke gjort i mellemtiden, og derfor er vi nødt til at sige, at de forudsætninger er bristet. Hvad det angår, er jeg fuldstændig enig i de betragtninger, hr. Melchior kom med tidligere på dagen. De forudsætninger er bristet.

Hr. Thulesen Dahl spørger: Hvorfor er Fremskridtspartiet nu lige pludselig modstander af at afskaffe det toldfri salg? Jamen altså, det, der slog hovedet på sømmet for os, var den udtalelse, der kom fra skatteministeren den 4. december 1997, hvor ministeren til Ritzau siger: Jeg kan ikke love, at pengene vil blive brugt til en finanspolitisk stramning. Underforstået, at det merprovenu, som ministeren i sin rapport forventer der vil komme til danske købmænd osv., ikke skal bruges til at nedsætte danske afgifter, men at det må indgå i den årlige finanslovforhandling.

Vi må sige, at det vil vi ikke være med til. Så er udsigten til, at det her fører noget som helst positivt med sig, totalt bristet. Det var derfor, vi den 12. december indleverede den forespørgsel, som vi har til forhandling i dag.

Hr. Thulesen Dahl vil gerne have et forstælsesbidrag til den anden pind. Det skal jeg gerne give. Det, der for os er det afgørende, er ikke, at man i EU træffer beslutninger om afgiftsniveauer; det er vi modstandere af. Vi er tilhængere af, at det er markedet, der sørger for den harmonisering, og at politikere fra de respektive landes parlamenter erkender, at de mister handel, hvis ikke de sænker deres afgifter; det er det, der skal være det ledende, og ikke Kommissionen.

Derfor skal man forstå pind nr. 2 sådan, at det drejer sig om den fuldstændig absurde situation, der kan opstå, hvis f.eks. Frankrig og England laver ét sæt regler om, hvornår afgiften skal betales på deres færger, mens Tyskland og Danmark har et andet sæt regler, osv., osv.

Der må det være sådan, at det regelsæt, der skal gøres gældende om, hvilke afgifter man skal betale på færgeruter, på flyruter, skal være